

Ngụm rượu thiên cung
Thèm chi thèm lạ
Nâng ly, ẩm dạ
Thần kể cho nghe.

Ngọc Đế phê phê
Áo quên cài nút
Quần xăn ống cụt
Chiếc dép, chiếc giày
Mũ mao nghiêng lay
Chắc say quá độ
Mắt mờ thổ lộ:
Trẫm biết khanh lên
Mấy ngày mấy đêm
Trẫm nhào vô bếp
Hiểu được tính nét
Của kẻ chế mồi
Nấu xong, Trẫm ngồi
Chờ khanh lên thử
Thôi thì ăn thử
Mấy lát sushi
Món gỏi lạnh ni
Thêm chung rượu ấm
Để giọng khanh thấm
Rồi kể Trẫm nghe
Chuyện ở dưới tề
Ra rằng Trẫm biết.

Ngọc Hoàng ni thiệt
Có rứa cũng than
Thần ở trần gian
Thường hay chứng kiến
Chăm lo cái miệng
Loài người nấu luôn
Món nhậu với cồn
Thức ăn thức uống
Cuối tuần mô cũng
Say nê đó thôi
Mà thôi, mà thôi
Thần vô chuyện chính.

Ngọc Hoàng thương kính
Thần Táo An Bằng
Xa ngài một năm
Chừ lên ngài nhậu
Tiện lời thần tấu
Chuyện của trần gian

Chuyện lắm hoang mang
Từ cơn đại dịch
Ra vào đều bịt
Mặt nạ kín người
Nhận nhau bằng lời
Chứ đâu bằng mặt
Hai năm chưa bắt
Dịch quá lộng hành
Biến chủng lạnh chanh
Chạy quanh khắp chốn
Đeo tà từ tốn
Mà lại khó ưa
Phát tán chẳng chừa
Người lành người dữ
Lại cơn hung dữ
Có ôm mi con
Hắn chạy quanh môn
Khắp vùng trái đất
Số ca tăng ngất
Người người khổ theo
Đi lại phải đeo
Khẩu trang để tránh
Đến khi mùa lạnh
Hắn đợi người ta
Gặp gỡ trong nhà
Hắn lấy cho biết
Dính rồi sức kiệt
Ho khô ho khan
Sốt nóng liên hoàn
Thiếu đường tắt thở
Cũng may lại có
Vắc xin quá trời
Chính phủ kêu hoài
Đồng bào hãy chích
Chớ đừng khinh địch
Mà tính mạng toi
Bút tờ hấn hoi
Cần tiêm ba mũi
Rồi cho miễn phí
Téc kít gởi về
Tận nhà khỏi chê
Để mà xét nghiệm
Khỏe rồi ra tiệm
Kiếm chác ít đồng
Thời buổi khó khăn
Leo thang kinh tế
Kiếm tiền mô dễ

Khách lại kiệt keo
Cho típ cũng bèo
Vài ba trụ bạc
Nhưng khi xài vật
Cũng quá trăm đô
Ra chợ mua đồ
Giá tăng gấp bội
Xăng thì khỏi nói
Chạy thẳng một đường
Lên tới đỉnh luôn
Đời sống khó hơn
Khi công nhân nghỉ
Thợ bà tùy ý
Bỏ mặc khách hàng
Cương cổ kêu than
Trời ơi, cuộc sống
Không như trong mộng!
Chẳng giống như tranh
Hoặc tựa trong hình
Khoe trên phây bút
Rồi có những lúc
Đêm về dằn co
Vất trán âu lo
Ngày mai chưa biết
Cũng may có Tết
Nhớ lại cổ truyền
Mặc áo khoe duyên
Cho hồng tươi chút.

Chừ thần nghỉ chút
Nhấp một ngụm cồn
Thấm cổ kể luôn
Chuyện làng thần nhé.

Ngôi làng nhỏ bé
Tên gọi An Bằng
Thời buổi khó khăn
Qua rồi nên mới
Dựng xây nguồn cội
Xa quê lập đoàn
Hải ngoại hân hoan
Đất người tay trắng
Làm ăn sốt sắng
Nhất là nghề neo
Dù khách vắng teo
Trong cơn đại dịch
Nhưng vì đã chích

Không bỏ chén cơm
Hy sinh vì con
Dốc tâm vì cháu
Có người dính cháu
Vài tuần cũng thôi
Sẵn quyết chí rồi
Thêm lòng cẩn thận
Nhưng hơi lặn độn
Cũng ráng gồng vai
Gánh nặng tương lai
Có thêm sự kiện
Chưa lần xuất hiện
Đó là đua thuyền
Sang năm mọi miền
Đi về tham dự
Mai-a-mi bự
Dân làng sống đông
Dự định sẽ xuôi
Hàng ngàn người đến
Như lần ta hẹn
Hội ngộ vừa qua
Tay cầm tay choa
Giọng mình hiền lắm
Vui trong tình đậm
Kết chặt An Bằng
Bản chất siêng năng
Và còn biết nghĩ
Đua thuyền ở Mỹ
Là việc nên làm
Dựng nghiệp trăm năm
An Bằng còn mãi.

Thần xin kể lại
Trang web An Bằng
Cứ mãi lặn xấn
Đưa tin người chết
Ngoài ra chẳng biết
Tin gì mà đưa
Cứ rủa rủa thưa
Dăm ba ngày có
Ôn ni mệ nó
Chị này anh kia
Sáng tối lên bia
Đầu trang mà đọc
Rồi vô khóc lóc
Nặng tình với nhau
Như thể thuộc lầu
A Di Đà Phật
Riết rồi chán thật
Ngoài chuyện đám ma
Có thứ khác mà

Như tin đây đó
Mỗi tuần đều có
Tấn Quyền em si
Đẹp trai, tóc thì
Bạc đi hết nửa
Phượng Lan bốc lửa
Giọng ngọt như đường
Hỏi ai chẳng thương
Amy Phượng ngọt
Giọng làng rất tốt
Đọc những tin hay
Dân làng xem ngay
Mà không tương tác
Share, like biếng nhác
Nên thôi thì thôi
Xây dựng bao đời
Cần thêm sức sống
Mới như trong mộng
Của kẻ có lòng.

Nói chuyện ni xong
Thần xin kể tiếp
Bên làng thần thiệt
Hãng say quá trời
Cúng tế tơi bời
Có thêm bộ mới
Đến khi năm mới
Gìn giữ nếp xưa
Tục lệ cúng đưa
Giao thừa đầy đủ
Vừa qua có vụ
Cúng vái tiết đông
Cầu nguyện dâng hương
Cầu trên tiên tổ
Mãi hay phù hộ
Cho khắp dân hiền
Khắp cả mọi miền
Được thân no ấm
Được tâm bền vững
Hạnh phúc muôn nơi
Nghe nói vừa rồi
Thông tin đồn đại
Ở làng vương phải
Ép một ép hai
Làm cho ai ai
Nhịn đi ra hết
Chừ khi ngày tết
Cũng lặng lẽ luôn
Cảnh cũ xưa còn
Ở mô mà thấy
Dù trong áy náy

Thôi kệ, rủa thôi
Mai hết dịch rồi
Tha hồ mà gặp.

Chuyện người tấp nập
Đón tết đón xuân
Gác lại chơ rãng
Ở bên hải ngoại
Âm thầm chẳng nói
Tổ chức hay không
Tập tục giữ lòng
Kín sâu cũng được.

Tết về xuôi ngược
Trên khắp nẻo đường
Thắp chút trầm hương
Xông lên giữa chốn
Trần gian khốn đốn
Nhắm mắt nguyện cầu
Cho tình chặt lâu
Bình an mọi lúc
Dân thần nghiêm túc
Ở phía tâm linh
Dù chẳng linh đình
Nhưng luôn giữ lấy.

Chừ thần cảm thấy
Rượu thơm, mồi thơm
Ngọc để đỡ ờm
Mới đây đã xin
Rủa thôi thần kính
Tạm biệt ngài, về
Mai một dưới tề
Có chi là lạ
Thần lên tỏ dạ
Vớی ngài đọt sau.

Khanh nhớ năm sau
Kể phần hấp dẫn
Trầm chờ những trận
Đua thuyền nghe chưa.

Dạ thưa, dạ thưa
Thần nghe rất rõ
Về tin tức đó
Đừng đợi năm sau
Ngài cứ lên mau
An Bằng niu nhé
Tin dù nhỏ bé
Cũng sẽ tải đăng
Vì đó An Bằng.